

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100207
Dátum vydania rozhodnutia: 1. marca 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100207.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci odsúdeného P.C. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-5Nt/2/2017, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 1. marca 2018 v Bratislave sťažnosť odsúdeného P.C. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. decembra 2017 sp. zn. BB-5Nt/2/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P.C. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 26. mája 2014, sp. zn. PK-2T/14/2013 bol mimo iných P.C. uznaný za vinného v bode I zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode II v skutku 6/, 6a/, 6b/, 6c/ z obzvlášť závažného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., v bode II v skutku 7 zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., v bode II v skutku 10 zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) s použitím § 140 písm. c) Tr. zák., v bode II v skutku 11 z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d), ods. 5 písm. c) s použitím § 138 písm. f) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku. Za to mu bol podľa § 190 ods. 5 s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody 24 (dvadsaťštyri) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2012, sp. zn. 4T 11/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2013, sp. zn. 6To 147/2012, ktorými za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne, v spojení s trestným rozkazom z 23. apríla 2013, sp. zn. 6T 22/2013, právoplatného 14. mája 2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s prihliadnutím na trest uložený rozsudkom Okresného súdu

Trnava zo 6. novembra 2012, sp. zn. 4T 11/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil odsúdenému ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky. Naproti tomu bol týmto rozsudkom P.C. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 7. mája 2013 sp. zn. VII/I GV 221/11-885 (spolu s iným obžalovaným). Proti uvedenému rozsudku podal P.C. aj s inými obžalovanými odvolanie, na podklade ktorých rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014 uložil P.C. podľa § 190 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho odvolací súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 4T/11/2012-929 zo 6. novembra 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/147/2012-985 z 31. januára 2013, ktorým za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. bol P.C. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu trestného rozkazu Okresného súdu Trnava, č. k. 6T/22/2013-305 z 23. apríla 2013, právoplatným 14. mája 2013, ktorým súd u P.C. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s prihliadnutím na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 4T/11/2012-929 zo 6. novembra 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Odsúdený P.C. podal 8. októbra 2017 na príslušnom súde návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom uviedol, že od právoplatnosti rozhodnutí súdov vyšli najavo skutočnosti skôr neznáme a dôkazy, ktoré neboli známe v priebehu trestného konania vedeného proti jeho osobe a majú v spojitosti s predmetným skutkom významný vplyv na vykonané dokazovanie, pričom zastáva názor, že po oboznámení s novými skutočnosťami by konajúci súd rozhodol inak, čo do viny, ako i následného trestu. Za také skutočnosti považuje viaceré výpovede osôb v odlišných procesných postaveniach v iných trestných konaniach. V závere odsúdený navrhol, aby súd vydal uznesenie o povolení obnovy konania v jeho prospech a zároveň aby súd zrušil predmetné rozhodnutia súdov v časti odsudzujúcich výrokov smerujúcich voči jeho osobe, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozsudky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby súd rozhodol, že sa neberie do väzby. Špecializovaný trestný súd v Pezinku na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2017 vypočul odsúdeného a uznesením toho istého dňa, sp. zn. BB-5Nt/2/2017, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania. Senát Špecializovaného trestného súdu v Pezinku dospel k záveru, že z obsahu predloženého návrhu ani z vyjadrenia odsúdeného neboli zistené nové skutočnosti ani nové dôkazy, ktoré by samy o sebe alebo v spojení s už skôr vykonanými dôkazmi odôvodnili iné rozhodnutie o vine alebo uloženom treste. Proti predmetnému uzneseniu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy zahlásil odsúdený sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí. Včas podanú sťažnosť však do konania neverejného zasadnutia nezdôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie súdu, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku bolo správne a v súlade so zákonom, a preto sťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 394 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Senát sťažnostného súdu považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie o povolení obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre konajúci súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať také

skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyrovnal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich vyhodnotil nesprávne (R 6/1997, R 32/1992). Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je rozhodnúť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. V posudzovanej veci ich existencia zistená nebola. V tejto súvislosti sťažnostný senát konštatuje, že súd prvého stupňa sa zákonným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal s argumentáciou odsúdeného, preto s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení sa plne stotožnil a na ne odkazuje. Senát sťažnostného súdu v posudzovanej veci nezistil ani žiadne procesné pochybenia v rámci konania o žiadosti odsúdeného P.C. o povolenie obnovy konania ani porušenie, resp. obmedzenie uplatnenia jeho práv na obhajobu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správne postupoval súd prvého stupňa, keď žiadosť odsúdeného P.C. o povolenie obnovy konania pre nesplnenie podmienok zamietol, a preto senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.